

Resebrev Nr 80

23 juli – 20 augusti 1971

UPPDATERAT APRIL 2020

LUND–BASEL–GRENOBLE–NICE– MONACO–GENUA–MILANO–VENEDIG– RIMINI–SAN MARINO–FLORENS–ROM

18 år gammal och nybliven körkortsinnehavare nappade jag på erbjudande från storebror Charlie att köra en skrotfärdig Fiat-bil ner genom Europa tillsammans med andra brodern Gösta. Vi körde den skorviga bilen som gick i 70 km/h och utan ettans växel snabbt genom Västtyskland, med avbrott för kokande vatten och oljepåfyllningar ned till Nice, där vi överlämnade bilen till Charlie och Karin som skulle flyga direkt dit.

Från Nice vidtog del 2 av min resa, tre veckors liftar-färd i Italien med slutdestination Rom. Här återsåg jag Charlie och Karin, och så sålde vi bilen per anslag på vandrarhemmet för 150 kr till en amerikan som avsåg köra till Köpenhamn. Själv tog jag direkttågförbindelsen Rom-Köpenhamn. BARA VYKORTSBILDER FRÅN ITALIEN.

RESAN 1971 i kortform:

Del 1:

Bilfärd med gammal skorvig Fiat i 70 km/h snabbt genom Västtyskland, med avbrott för kokande vatten och oljepåfyllningar tillsammans med Gösta, ned till Nice, där vi skulle överlämna bilen till Charlie och Karin som skulle flyga direkt till Nice.

Tidigt på morgonen 23 juli iväg: Trelleborg – Travemünde. Tittade på Lübeck, sedan vidare, ett sträck till slut 4 på morgonen 24.7. Efter kort övernattnings i bilen vid rastplats utanför Frankfurt, vidare söderut. Besåg Heidelberg. Båttur.

Så den underbara staden Basel. Sov i trädgården till vandrarhemmet utan att betala.

I Schweiz nådde vi äntligen värmen. Hittade ett gammalt slott som vi tittade på vid Yverdan. Övernattning i bilen utanför Geneve.

Från Geneve vidare till Grenoble via Annemasse och Aix-les-Bains, där vi badade. Jag sov på vandrarhemmet, Gösta i ett buskage utanför.

Över Alperna sista dagen på bilresan, via Serres och Digne. Efter passet vid Barreme slutar fotbromsen fungera (tillfälligt). Resterande 7 milen nerför körde vi långsamt, med handbroms. Underbar väg, genom Var-dalen.

Framme: Nice, kl 19, 27.7.71. Kände på det skitiga Medelhavsvattnet. Sov utanför vandrarhemmet. 28.7 kom så Charlie, Gösta flög hem. Bodde gratis på Charlies och Karins hotellrum en natt. Följande dag tur med bil till Monaco. På kvällen avsläppt vid gränsstationen vid Menton.

Därmed börjar del 2 av resan. Liftande i Italien

Sov i en buske alldeles utanför italienska gränsen. Nästa dag ingen lift, gick till Ventimiglia, buss till Genua. Lift Genua – Milano. Lift Milano – Brescia, tåg Brescia – Venedig. Kom dit kl 1 på natten, hopplöst, sov mitt i staden bredvid en bro. Följande nätter på vandrarhem. 4 nätter i Venedig. Lift Venedig – Rimini tillsammans med italiensk student. 4 nätter Rimini. Utflykt till San Marino. Lift Rimini – Florens, med sportbil mesta vägen. 4 nätter underbara Florens. Utflykt Fiesole. Lift Florens – Orvieto, tåg vidare till Rom. 6 nätter i Rom.

En natt ute i buskage, 500 m från fullt vandrarhem, resterande nätter på vandrarhem. Återträffade Charlie och Karin, med bilen. Sålde den sen per anslag på vandrarhemmet för 150 kr. Charlie och Karin flög hem, jag for med studenttåg hem den 19.8. Hemma kvällen 20.8.

HEIDELBERG

YVERDAN nära GENEVE

BASEL

GRANDSON

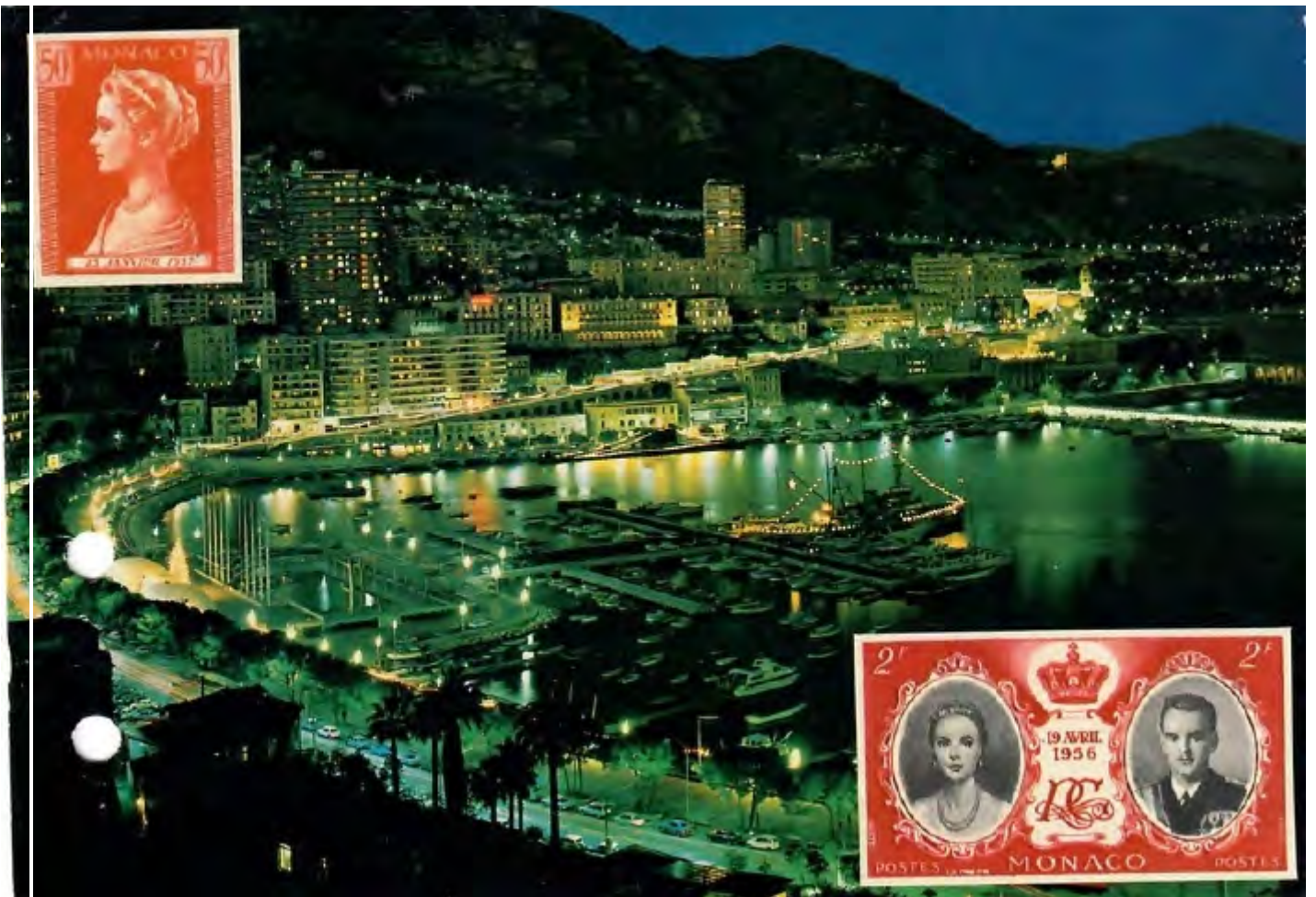
NICE

Mont Blanc sett från Geneve

Monaco

Milano

VENEZIA

Venedig

San Marino

Fiesole

Domkyrkan i Milano

Colloseum, Rom

Rimini

Onsdag 23 juli 1971

Steg upp vid 5 på morgonen och efter en lätt frukost for jag tillsammans med broder Gösta i äldste broder Charlies skrotfärdiga Fiat-bil. Till färjan i Trelleborg klockan 7. Motoroljan var slut, vi tvingades fylla på samt putta igång bilen. Köpte biljetter – 31 kronor för bilen och 47 kronor för var person! Bilen klarade inte backen upp till andra våningen på färjan då ettans växel inte fungerade, det gjorde den inte på hela resan.

Väl ombord letade vi rätt på en bänk utomhus och lade oss i sovsäckarna. Blåsig och duggregn, vaknade vid 12 och gick till restaurangen och åt korv och potatissallad. Växlade 100 kr till 66 D-mark. I Travemünde klockan 14:30. Då Gösta blivit av med sitt körkort och vi felaktigt trodde att detta måste visas, fick jag köra genom pass och tullkontrollen. Solig färd in till Lübeck. där vi som hastigast besåg glädjekvarteren och Holsteintor innan vi började färden på Autobahn söderut förbi Hannover, fikade vid 21-tiden. Det blev flitiga besök på mackar och rastställen för att fylla på olja. Dessutom kokade kylarvattnet. Käkade våra medhavda smörgåsar. När en av oss körde fick den andre vila, bekvämt men skönt i baksätet. Passerade Kassel klockan 01.30 på natten via ett backigt landskap och förbi Frankfurt klockan 04.10. Strax därefter in på rastplats och sov båda några timmar. Gick hyfsat trots att det var en enorm trafik även på natten.

Torsdag 24 juli 1971

Upp igen klockan 9 och fortsatt färd med bilen i en hastighet av 70 km/h (efter besök på restaurang för frukost och toalettbesök). Vidare mot Heidelberg, där vi tog några timmars paus, besåg den vackra gamla staden och hann med en skön båttur. Men sen fortsatt färd söderut. Funderade om möjligheten att färdas över Bodensjön och besöka furstendömet Liechtenstein men insåg att vi saknade pengar. Ny idé: Besöka Strasbourg på franska sidan men lät även den idén falla. Istället raka vägen mot schweiziska gränsen och vårt första delmål för färden, Basel.

Sökte oss med visst besvär till vandrarhemmet. Då Gösta inte var medlem i Svenska Turistföreningen STF kunde han inte bo inne på vandrarhemmet men väl i trädgården. Det beslöt jag mig också att göra. Även detta skulle egentligen kosta pengar, men det förstod vi inledningsvis inte och det slutade med att vi både struntade i att betala, och nästa morgon dessutom slapp undan att utföra sedvanligt pliktarbete, så kallad duty. Kvällen tillbringade vi i stadens centrum, parkerade bilen och vandrade runt i Basel som är en underbar stad med sina medeltida hus och välbevarat gatunät. Påminde faktiskt om Prag, även det en flodstad, i Basels fall är det Rhen. Drack en underbar 75 cl flaska öl för 1,50 Franc. Då vi måste vara på vandrarhemmet före 10 återvände vi dock snart till vårt boende under ett buskage. Mysigt, men kallt på natten.

Fredag 25 juli

Från Basel for vi på motorväg till Olten, men därifrån till Geneve valde vi mindre vägar över Biel och Neuchatel, genom sköna små byar längs vackra sjöar. Kaffe med mjölk och smörgåsar till frukost. Vi stannade och kikade på det väldiga slottet Grandson och badade i Lac Lemman.

I Geneve käkade vi gott på restaurang och besåg gamla stan. Letade sedan förgäves efter ett billigt boende. Vi valde då istället att köra den minsta vi kunde hitta utfarten från stan, stannade bilen på en parkering och jag sov i bilen medan Gösta sov utomhus.

Lördag 26 juli

Upp 9. Iväg igen, nu passerade vi gränsen till Frankrike, men kom på att vi borde hamstra billig schweizisk bensin, så tillbaka. Fyllde tanken + en extra 10-litersdunk. När vi så skulle passera in i Frankrike på nytt blev vår bil noggrant kollad i tullen, men som tur var upptäckte de inte bensindunken.

I första större franska staden på vägen, Annecy, lyckades vi hitta en bank som accepterade våra resecheckar och vi kunde köpa mat och dricka. For så vidare i riktning Grenoble, en färd ideligen uppför och nedför en rad alpina bergspass. Underbart landskap, kom fram till Grenoble klockan 18 och letade genast rätt på vandrarhemmet. Jag tog in (5 Franc för boende + 2 för frukost). Badade i närliggande sjön Aix les Bans. Gösta sov även denna natt utomhus, men jag köpte dock en frukostbiljett åt honom. Toppenmodernt vandrarhem. Köpte mjölk men lagade mat som vi hade med oss från Sverige, potatis och köttsås.

Söndag 27 juli

Sista resdagen med Fiaten från Grenoble till Nice. Det fanns två alternativa vägar, vi valde den kortaste som gick över Serres och Digne. Uppför två bergspass med våldsamt branta backar, sedan flera mil nedför. Kom till Barreme, ännu ett bergskrön på 1141 meters höjd. Precis där slutade fotbromsen att fungera, vi blev skitskraja men fortsatte färden nerför en serpentinväg i långsam fart i låg växel och med handbroms. Nedförsbacke i sju mil genom den underbart vackra Var-dalen. Fotbromsen återgick till att fungera men vi litade inte på den. Gösta fick köra hela dagen fast det egentligen var min tur, Anlände Nice vid 19-tiden. Förfärlig biltrafik i staden, vi for genast till Medelhavets strand och kände på vattnet som inte var särskilt rent. Letade sedan rätt på vandrarhemmet, beläget högt uppe på sluttningen av ett berg med skön utsikt över Medelhavet. Utnyttjade dusch och toalett, och träffade några marockaner som jag spelade bordtennis med. Vid 21 var vi dödshungriga och promenerade ner till centrum för att leta efter matställe. Hittade en restaurang där vi åt två jättesmörgåsar jämte två glas mjölk var. Gick sedan åter upp till vandrarhemmet men inte för att utnyttja deras boende. Istället letade vi rätt på en undanskymd bit platt mark bakom vandrarhemmet och lade oss att sova där gratis. Massor med mygg på natten, helt sönderbiten på morgonen.

Måndag 28 juli

Denna dag på eftermiddagen anlände andra brodern Charlie och hans blivande hustru Karin med flyg till Nice. Bilen Gösta och jag kört ner från Lund var hans och härifrån Nice tänkte Charlie och Karin fara runt med den i Italien. Medan jag avsåg att ge mig iväg på liftarfärd på egen hand också i Italien.

Steg upp vid 7. Tankade lite bensin – men den schweiziska bensinen hade räckt ända hit. Köpte mat och åt, varefter vi först körde upp på Mont Albar och Mont Becon, och därefter ner till stranden. Vi badade faktiskt trots kloakutsläpp väldigt nära.

Strax före 14 for vi till flygplatsen för att möta Charlie och Karin som skulle ankomma klockan 14.30. Gösta beslöt i all hast att ta ett studentflyg direkt hem till Köpenhamn klockan 15. Och eftersom Charlies och Karins flyg var försenat en halvtimme träffade de inte Gösta. Jag tog därför själv emot dem, så nöjda med att vi kört ner bilen åt dem. Charlie tog över körningen och vi for till deras förbokade hotell, dit jag också erbjöds att stanna i deras rum. De båda checkade in men passade på att smuggla in mitt bagage. Då jag funderat på att ta en färja till Korsika for Charlie och jag till färjestationen och kollade, men priset 47 Franc tyckte jag var för dyrt.

På kvällen bjöd Charlie så mig och Karin på fin luftkonditionerad restaurang. Jag valde en entrecote för 12 Franc, de övriga åt pasta, och två öl var till det. Jag hade inte ätit annat än smörgåsar de senaste dagarna så den massiva måltiden resulterade i rejäl rännesketa. Tillbaka till hotellet, jag trött och utmattad till sömns medan Charlie o Karin istället förberedde sig på en nöjesrunda innan sängdags.

Tisdag 29 juli

Frukost serverades på rummet klockan 9, ett känsligt moment med min närvaro. Jag gömde mig i tvättrummet, och lämnade sedan hotellet först, gick bara rätt ut förbi

receptionen som ingenting, lite senare kom så Charlie och Karin medbringande min ryggsäck.

Vi beslöt göra en gemensam utflykt med bil över dagen till angränsande furstendömet Monaco. Tog inte den vanliga kustvägen från Nice utan for först upp i bergen och sedan en brant serpentinväg ner till Monaco – bestående av tre städer – Monaco, Monte Carlo och Condamine. Fina vägar, tjuguså bilskyltar. Ner till Monte Carlo Beach och lögade oss. Här inget skitigt vatten utan klart och skönt. Tittade på på båthamnen fylld av lyxiga båtar. När vi tröttnat på Monaco for vi vidare till staden Menton, på vars vandrarhem jag hoppats få plats och Charlie skulle lämna mig. Dessvärre var det fullbelagt så det funkade inte, men äta middag kunde vi dock göra. För 6 Franc fick vi skinka, potatismos, bröd, tomater och vatten. Gott för en hungrig. Efter maten fortsatte vi till gränsen mellan Frankrike och Italien och där tog vi avsked. Jag promenerade ensam över gränsen och valde mellan två alternativ i den halvdunkla kvällningen, antingen genast försöka lifta till Genua eller hitta en sovplats. Efter paus på ett café nära gränsen, CocaCola hette det, gick jag en bit till och svängde sedan av på en liten väg. Där fann jag en plats att sova på, enslig och dold från vägen. Massa mygg, varför det var nödvändigt svepa sovsäcken omkring sig trots värmen. Ändå massor av myggbett.

Onsdag 30 juli

Sov till klockan 9. På väg tillbaka till stora landsvägen stoppades jag av italiensk polis, de ville se mitt pass. Efter någon kilometers promenad kom jag till en vägkrog och käkade frukost. Fick här överraskande veta att jag egentligen gått upp klockan 10, ty Italien hade sommartid men inte Frankrike. Ställde mig sedan utanför macken och försökte lifta, men det visade sig vara svårt. Efter två timmar i brännande sol fortsatte jag att vandra, ja jag vandrade hela vägen till Ventimiglia, och där steg jag på en buss som gick till San Remo, och därifrån fanns vidare förbindelse till Genua. Den bussen skulle dock avgå först klockan 18, så i mellantiden ledde mina steg mig till stranden. Här var vattnet helt kristallklart och djupt, skönt att bada. Tog en öl dessutom. Bussen tog kustvägen genom alla samhällen på vägen. Hela bussresan kostade mig 1 650 Lire från Ventimiglia till Genua dit vi ankom klockan 22.15. Lokalbuss till vandrarhemmet där jag tog in. Kostade 600 Lire + 150 för frukost. Irriterades över anställd äldre farbror som skrånade högt och inte släckte ljuset i sovsalarna förrän klockan 24.

Torsdag 31 juli

Samma störiga gubbe stövlade in i sovsalarna klockan 8 prick och tvingade alla att gå upp med en gång, och någon frukost serverades inte. Tog en buss in till Genuas centrum, vandrade längs den gamla marknadsgatan, och satte mig sedan i en park och skrev dagbok för några gångna dagar.

Gick sedan till utfarten till motorvägen mot Milano. Där stod redan ett antal liftare. Själv stod jag där i tre timmar utan resultat. I närheten låg en restaurang som jag uppsökte några gånger för att köpa dricka. En av de andra liftarna kom fram till mig och gav rådet att följa med honom ett par kilometer till betalstationen för motorvägen, där borde det bli lättare att få lift.

Väl där fann vi dock att det drällde av andra liftare. Jag satte mig i vägkanten säker på att jag inte skulle få lift på flera timmar. Men helt oväntat kom efter en halvtimme två amerikaner i en fin bil, stannar som sig bör hos de liftare som stod först i kön. Men de visar sig vara på väg åt fel håll, så de fortsätter fråga andra liftare, och plötsligt frågar de mig om jag ska fara i riktning mot Milano. Vilken lycka.

De gav mig lift halvvägs till Milano, till staden Tortona där de släppte av mig vid infarten. I Tortona ringa trafik, men redan andra bilen som passerar stannar, körd av en äldre man och med en militär passagerare, ingen av dem kunde prata engelska. Men de kör mig resterande sträckan till Milano och släpper av mig en kilometer från vandrarhemmet.

När jag kommer dit visar det sig vara ett toppenställe. Individuella förvaringsskåp att ha sin packning i, samlingsrum med jukebox, öl- och coca cola-automater, trevlig personal och rent och snyggt. Dessutom tillhandahöll vandrarhemmet med lakan.

Till middag käkade jag en burk med spanskt ris som jag köpt i Frankrike. Träffade en trevlig japan och en likaledes trevlig dansk. Ägnade kvällen åt att skriva vykort och uppdatera min dagbok, samt åt att göra en tygskylt av lakanstyg som vandrarhemmet försåg mig med, en skylt med texten "VENEZIA", morgondagens resmål.

Fredag 1 augusti

Upp klockan 8, väckt av morgonmusik. Lämnade hemmet klockan 9 och tog mig till stationen för att lämna in ryggsäcken. Detta för att kunna bese Milano några timmar. För med tunnelbana till den mäktiga Domkyrkan för att bese den, men jag nekades inträde. Det rådde förbud mot män i shorts. Besvikelse, men jag gick istället till Palazzo de Brada, museet för äldre konst, och Pinaroteket.

Detta avklarat tog mig åter till stationen (träffade en amerikansk tjej på vägen dit) med spårvagn, hämtade ut ryggsäcken och begav mig sedan åter, igen med spårvagn, till starten på motorvägen mot Venedig. Vandrade först en bit på motorvägen i jakt på betalstationen men hittade ingen sådan så jag återvände till motorvägsinfarten och ställde mig där för att lifta.

Det var emellertid jättesvårt, stod tre timmar utan lift tills äntligen en engelsktalande välutbildad man stannade och han körde mig till Brescia. Han hade besökt Lund vid ett tillfälle och stannat där två dagar, så vi hade mycket att snacka om. Vid ett rastställe gick vi in och drack lemon soda.

I Brescia ställde jag mig vid betalstationen där, men det visade sig lika hopplöst att få lift som i Milano. Inga bilar stannade på flera timmar, och när klockan var 19 gav jag upp och tog en buss in till centrum och till järnvägsstationen.

En tågbiljett till Venedig skulle kosta 1 600 lire. Ett tåg hade just avgått så jag fick vänta till nästa avgång klockan 21. I väntan därpå in på en snacksbar och åt två skinksmörgåsar och mjölk.

När tåget skulle avgå kommer dessvärre ett meddelande att tåget är försenat, så jag sitter och väntar och väntar. Vid 22 kommer nytt försent-meddelande att tåget nu väntades komma 22.30. Det gjorde det också men det innebar att ankomsten till Venedig inte blev förrän klockan 01.00. Tågresan var dock angenäm, passade på att vila och mornade mig i god tid inför ankomsten.

Framme i Venedig för först gången i livet och ut från järnvägsstationen, och upplevde det fantastiska i att det utanför inte stod bussar och väntade utan en båt stod beredd att föra mig någonstans. Hade av Charlie hört talas om en plats som hette Lido och där det skulle vara ett bra ställe att sova på.

Betalade nattpris för båtbiljetten, 220lire, och åkte en god stund på kanalerna, och när jag trodde att vi hamnat på Lido gick jag av och började vandra och söka efter bäddplats. Men det var bara hus, hus överallt. Gick över en lång rad broar och längs smala gränder.

Alltmer utmattad och modlös, kom jag till en slags kaj med en bro som hade ett litet utrymme till vänster som jag i detta läget fann vara en möjlig plats för sömn. Luktade lite kiss längst in men jag lade ut min astronfilt och sovsäcken ovanpå, och somnade.

Lördag 2 augusti

Sov helt ostört i min sovsäck bredvid bropassagen till klockan 6 på morgonen när folklivet tog vid. Jag hörde hur en del talade om mig, någon trodde jag var död. Somnade om och låg kvar till klockan var 9, utan att någon störde mig.

Plockade ihop mina saker och satte mig vid en båtstation och frågade personalen efter vägen till järnvägsstationen. Blev på det klara med att jag inte befann mig på Lido som jag trott eller på sydsidan av stan över huvud taget, utan i västra Venedig. Tog en båt som

förde mig till stationen där jag lämnade min packning, för att därefter inhandla yoghurt, kex, mjölk och vindruvor till frukost. Som jag intog på en stenbänk utanför. Promenerade sedan den turistdominerade vägen till San Marcoplatsen, Venedigs hjärta, med den stora katedralen. Precis som i Milano tilläts jag inte komma in på grund av mina kortbyxor. Satt länge utanför och studerade hur många andra nekades på samma vis. For sen upp i tornet mittemot katedralen och beskådade utsikten över Venedig. Därefter besökte jag det väldiga Venetianska konstgalleriet och njöt av konsten där. Sen till en trattoria och åt lunch, jättegod *spaghetti con burro* (smör), riven ost ingick i priset 300 lire. Öl därtill. Hämtade så ut min rygsäck och tog båtlinje 5 mot vandrarhemmet på en ö, beläget alldeles invid vattnet. Kom dit klockan 17.15 och fann en jättekö för att boka plats. När jag var nästan framme fick jag beskedet att endast åtta dam-platser fanns kvar. Genast trängde sig åtta tjejer fram. Men därefter erbjuds jag likväl chans att boka in mig för tre nätter. Duschade och vilade, satt sedan hela kvällen ute vid vattenbrynet. Träffade två bekanta från vandrarhemmen i Genua och Milano. Modlösheten från gångna natten förbyttes i uppsluppenhet på kvällen. Lade mig klockan 22, mycket trött och sov som en stock med många drömmar.

Tisdag 3 augusti

Ännu ej utsövd när vi skulle stiga upp klockan 08, men piggade snart till. Ingen sol idag för första gången under min liftarfärd, ja faktiskt ända sedan Tyskland. Bestämde mig i alla fall att åka till Lido och bada. Efter den ynkliga frukosten bestående av en halv kopp choklad, en macka och lite marmelad, inget smör.

Eftersom jag skulle stanna kvar i Venedig kunde jag lämna min packning på rummet. Iväg kl 9 och for med båt till Lido via byte i San Zaccaria. Lite besviken när jag kom till Lido, för här förekom biltrafik. Gick snabbt över den smala halvön till en plage, en långgrund sandstrand och varmt i vattnet.

Plötsligt syntes mörka moln, alla flydde stranden innan det kom en kortvarig störtkur och började åska. Jag flydde in på en servering och drack öl, och kåkade kyckling och bröd. Tog sedan en båt till San Marco och vandrade en stund och kom till museet för modern konst (är lika med 1800- och 1900-talskonst). Kände igen många namn från konsthistorien. Gick sedan över Rialtobron, Venedigs mest kända bro. Satt några timmar i parken invid järnvägsstationen och skev vykort innan jag for tillbaka till vandrarhemmet. Ägnade kvällen åt dagboksskrivning men gjorde också en promenad bland gatorna på den ö som hemmet låg på – Giudecca. Skönt, inga turister på ön mer än jag. Till sängs vid 22-tiden, men det var sånt liv att det blev svårt att somna.

Onsdag 4 augusti

Heldag i Venedig. Redan vid halv 7 på morgonen började folk stiga upp, omöjligt sova vidare. Efter minimal frukost tog jag båten över till San Zaccaria för 30 lire, och därifrån promenerade jag till det berömda Doge-palatset. Avstod från att gå in då det var väldigt dyrt inträde. Istället besökte jag San Marco-katedralen ity jag idag satsat på att bära långbyxor. En överväldigande upplevelse med kyrkans fantastiska kakelmålningar. Kostade 100 lire att få gå upp på andra våningen. Tala om kommers i kyrkan. Tänkte sedan besöka Nationalbiblioteket, men det var dessvärre stängt på grund av reparation. Vandrade därefter massa smågator och kom till Trari-basilikan. Här entrébiljett för att över huvud taget komma in i kyrkan. Dock sevärt, mängder av underbara målningar. Gick vidare, ut till Canal Grande och tog båtlinje 1 hela vägen till Lido och gick till samma badställe som jag besökte igår. Men sedan hände något märkligt, det kom folk och satte upp stängsel framför vattnet och två timmar senare blev alla strandbesökare bortkörda. Hann dock ta flera dopp dessförinnan. In på strandservering och åt en av mina många dagliga glasstrutar, vilken ljuvligt god italiensk glass.

Tog sedan en direktbåt till San Zaccaria och byte till vandrarhemmet. Ägnade kvällen åt att börja läsa Asturias "*Mulattkvinnan*" samt samtalade med två amerikanska killar. Till sängs 22.30.

Torsdag 5 augusti

Lämnade Venedig. Steg upp redan 07.15 för att snabbt komma i gång med liftningen. Måste dock först ta mig till en bank ett stycke bort från Piazzale Roma då mina kontanter var helt slut. Löste in min sista resecheck.

Då jag bestämt mig för att först åka till Rimini och inte direkt till Florens tog jag en buss som förde mig till den plats där Riminivägen började. For över bron som förbinder Venedig med fastlandet. På vägen passerade jag massor av liftare som alla var på väg mot Florens.

Ställde mig att lifta klockan 10. Efter en halvtimmes fruktlösa försök att få lift stannade plötsligt en bil och släppte av en annan liftare just där jag stod. Jag frågade denne vart han var på väg och det visade sig också vara Rimini. Sedan gick han inte, som brukligt är, ett stycke bort och ställa sig att lifta, utan istället tog han bara upp tummen och försökte lifta tillsammans med mig. Det hade jag alls inget emot, och efter bara 10 minuter fick vi lift en god bit på vägen, till Costalina. Här bjöd min nyfunna vän, som var student på väg hem till Rimini och hette Fulma, mig på korv och skinksmörgåsar.

Ställde oss sedan att lifta där byn tog slut, men efter en halvtimme utan minst trafik gick vi över floden Po, igenom en liten stad som nu mitt på dagen var så gott som folktom. Enligt en barägare brukade trafiken komma igång igen vid 3-tiden.

Vi ställde oss vid en bensinmack, men det blev åter lång väntan. Men klockan 14.40 fick vi lift med en snabbkörande bilist cirka 4-5 mil. Därefter åter vid en mack och två timmars fruktlösa liftningsförsök. Enda trösten var att det växte björnbär. En person inne på macken menade att det skulle vara lättare att få lift några kilometer längre fram, vid en vägkorsning. Så efter lunch på macken, god tjock soppa med bröd och riven ost, började vi gå mot korsningen, men redan på vägen dit stannar en Fiat med ung förare (som i likhet med alla här inte kunde tala med utlänningen, men desto mer med Fulma). Han körde oss ända till staden Ravenna och där lämnade han oss vid utfarten mot Rimini.

Här stannade strax ett äldre par som körde oss till ett ännu bättre ställe, en korsning med trafikljus där många bilar måste stanna. Vilket gjorde det möjligt för oss att fråga dem om de hade plats i sina bilar.

Men vi frågade och frågade men ingen var intresserad av att ta oss med. Höll på att förtrösta och tänka att vi kanske måste övernatta i Ravenna. Men just när vi inlett promenaden mot stan kommer en äldre man körande som Fulma stoppar och denne går med på att låta oss åka med även om han normalt inte brukar ta upp liftare som jag. Han körde oss till Cesenautico och släppte av oss vid en liknande korsning med trafikljus. Vi promenerade längs stannade bilar och redan vid den tredje bilen fick vi napp, en ensam förare accepterade att köra oss till Rimini

Klockan 21 nådde vi Rimini, vår förare släppte av oss precis vid infarten så vi måste promenera in mot centrum. Men det var långt så vi tog en buss till stationen .

Väl där skildes jag från Fulma, som var student i filosofi, han skulle hem till sin familj, medan jag skulle ta en annan buss till vandrarhemmet i Miramare. For genom hela Rimini, proppfull med hotell och turister. Det påminde om London i rusningstid, avskryvart.

Fick leta efter vandrarhemmet, lång väg från ändhållplatsen för bussen. Det låg precis invid en stor landsväg och med ett nöjesfält bakom. Skulle duscha men upptäckte att vattentrycket var för svagt och det var dessutom äckligt, folk hade bajsat i fotduscharna.

Till sängs kl 22. Mycket oväsen från trafiken och nöjesfält. Men så trött jag var sov jag gott ändå.

Fredag 6 augusti

Även här i Rimini började en del vandrарhemsgäster stiga upp redan klockan 06.30. Hänsynslösa människor som pratar och väsnas trots att hälften av de i rummet fortfarande sover eller försöker sova. Själv steg jag upp senast möjligt vid väckningen kl 8. Planerade att följa ett råd från Charlie och ta mig med buss till systerbadorten Riccione där det enligt honom skulle vara mindre folk. Fick dock dålig information av vandrарhemsföreståndaren angående busshållplatsen så jag promenerade hela vägen dit, några kilometer. Fann att det var lika många hotell, turister och knökfulla badplatser. Ner till en sådan och solade och badade samt läste Asturias "*Mulattkvinnan*" i flera timmar. När jag tröttnat gick jag på en trattoria och käkade tortellini i gräddsås, fantastiskt gott. Tog sen buss tillbaka till Rimini och satte mig i en park för att skriva brev. Skulle sedan ta buss 3 åter till vandrарhemmet men åkte och åkte, konduktören sade ingenting och plötsligt var vi vid bussens ändhållplats fast åt fel håll. Fick alltså vända och åka andra hållet till motsatt ändhållplats och därifrån promenera ytterligare 300 meter. Inget vatten på vandrарhemmet på kvällen. Förfärligt. Desto trevligare att jag lärde känna en japan som jag tidigare stött på i Venedig. Takashi som han hette tilltalade mig på god svenska, visade sig att han lärt sig svenska på egen hand i två månader och sedan besökt Sverige. Jag träffade också hans liftarsällskap, en fransk tjej, och vi utbytte adresser. Hon hade dessutom blivit vän med en trevlig italienare, och tillsammans gick vi ner till stranden och drack kaffe på en servering. Hade trevligt trots språkförbistring, för italienaren talade bara italienska, jag bara svenska och engelska, franska tjejen bara franska och italienska, medan Takashi talade alla språken! Åter till vandrарhemmet kl 23 och till sängs en halvtimme senare. Preliminärt bestämde vi att gemensamt åka till världens äldsta republik, lilleputtstaten San Marino med italienarens bil imorgon.

Lördag 7 augusti

Italienaren tycktes inte inställd på att köra och de andra vännerna såg jag inte till på morgonen, så jag tog mig själv med busstill San Marino kl 09.30 från järnvägsstationen. På bussen kom jag att sitta intill en pratsjuk italienare som syntes vara skitförnäm. Kom fram att han var homosexuell men han gjorde inga närmanden, i synnerhet inte sedan mina vänner stigit på bussen halvvägs till San Marino, de hade liftat dit. Vacker serpentinväg upp till staden San Marino som ligger högst upp på Titanberget, 521 meter högt. Så fort man lämnat bussen var det full kommers, försäljning av vykort och frimärken överallt i staden. Gick längs gatorna och inspekterade alla souvenirbutiker. In på restaurang och åt wienerschnitzel för 400 lire och bröd och cola för samma pris. Efteråt satte vi oss på en stenbänk och vilade i skuggan, Takashi slumrade till. Vid 16-tiden gick vi upp till slottet och besåg det och på ett intilliggande vapenmuseum. Samt naturligtvis njöt av den sköna utsikten ner mot omgivande Italien. Avslutade San Marino-besöket med att gå på café, jag drack öl, de andra kaffe. Klockan var nu 17.30, jag tog buss tillbaka till Rimini, medan de andra valde att lifta. På vandrарhemmet kl 20, ägnade kvällen åt att skriva dagbok och tvätta kläder, till sängs kl 23.

Söndag 8 augusti

Upp klockan 8 och käkade frukost med franska tjejen och hennes italienska vän. Takashi dök inte upp så vi tre for själva med italienarens bil till Miramare beach, medbringande min frisbee som vi lekte med ute i vattnet, skoj. Badade och solade (och blev rejält solbränd) tills klockan 12.45 då jag tog avsked av de andra. Fruktansvärt varmt nu, så jag satte mig på en glassbar, och köpte senaste lördagens Sydsvenska Dagbladet, fantastiskt att den gick att köpa här i Rimini. Läste noggrant allt i tidningen, uppmärksammade särskilt de ökade spänningarna mellan Sovjetunionen och arabländerna efter det misslyckade kommunistiskt ledda kuppförsoket i

Sudan mot Jaafar Nimeiris styre 19-21 juli och avrättningarna av kuppledarna som följde.

Mer information.

Vid 16.45 vandrade jag tillbaka till vandrarhemmet, satt utanför och väntade på att det skulle öppna kl 18 och läste vidare i *Mulattkvinnan*. Kom i samspråk med en svensk kille som haft otur, han råkat ut för en olycka efter att ha varit i Rimini på semester i två dagar och hamnat på sjukhus och nu skulle han flygas hem.

Har glömt berätta en trist detalj från Miramare beach. På ett matställe beställde jag stekt fisk och tomater + cola. Trodde notan skulle gå på cirka 700 lire men när räkningen kom var den på 1 300 lire!!! Bara att betala... Nu på kvällen på vandrarhemmet tog jag för jämförelsens skull spaghetti för 200 lire. Köpte dessutom två små flaskor vin och drack mig lyckligt yr, sedan till sängs och somnade genast. Under natten blev det dock fruktansvärd blåst, och fönsterluckorna slog igen hela tiden tills någon kom på att stänga dem. Blev inte utvilad.

Måndag 9 augusti

Upp 07.30. Idag måndag, en lämplig dag för att lifta. Efter frukost tog jag farväl av mina nya vänner. Tog buss till andra ändan av Rimini, till gamla vägen mot Bologna över Forli (Via Emilia), inledde liftningsförsöken kl 9, men fick stå nästan två timmar innan första liftan, bara en mil förbi San Arcangelo. Avsläppt vid en bensinmack och där fick jag ny lift efter bara 10 minuters väntan till Cesena, och därifrån direkt ny lift med en kille som skulle till Forli. Dit ämnade jag mig också, för att därifrån ta vägen mot Florens (Firenze). Men min liftarvärd avrådde mig att ta den vägen utan istället fara större väg via Bologna.

Promenerade tvärs igenom Forli och kom till avtagsvägen mot Florens, och beslöt att ta den vägen trots avrådan jag fått. Ställde mig på en skuggig plats och efter 10 minuters väntan (och blott 10 bilar som passerat under tiden) stannar så en flott sportbil, Alfa Romeo. Vid ratten sitter en långhårig, icke engelsktalande kille från Milano. Han ska också till Florens hela vägen, vilken lyckträff för mig.

Spände fast ryggsäcken på bilen och satte mig till rätta. Sköna säten, lagom stort utrymme för fötterna och med bandspelare i bilen med mängder av kassetband. Lyssnade på "Atlantic Soul", Tom Jones och Creedence Clearwater Revival. En underbart vacker väg, till stor del serpentinväg med backar betydligt brantare än dem som Gösta och jag for på i Frankrike. Och perfekt kurvtagning på bilen men likväl obehagligt när killen tog kurvorna i full fart.

Väl framme i Florens erbjöd han sig att köra mig till vandrarhemmet, fick fråga oss fram och det första tipset vi fick visade sig vara felaktigt, varför vi var misstänksamma nästa gång vi frågade, men det visade sig vara korrekt.

Beläget i en jättestor park och i en gammal villa. Checkade in, och blev varse att även här saknas tillgång till vatten vissa tider.

Med en turistbroschyr över Florens som jag hittade på vandrarhemmet gav jag mig snabbt ut igen och tog en buss till centrum. Gick sedan förbi Santa Maria-kyrkan och till domkyrkan, men här liksom överallt annars får jag inte komma in på grund av mina kortbyxor.

Köpte en burk tortellini i köttsås för att laga på vandrarhemmet, men väl där visade sig att det saknades medlemskök så jag fick äta min mat kall. När jag sedan skulle lägga mig vid 23-tiden fanns inget vatten i kranarna, men jag kunde likväl borsta tänderna med vatten jag hade kvar i en flaska med skruvlock från Rimini. Fyller den regelbundet för att slippa köpa dryck hela tiden och därmed spara pengar.

Tisdag 10 augusti

Idioter gick upp redan kl 7 och störde, själv försov jag mig till 08.20, och eftersom frukostmatsalen stängde kl 08.30 fick jag nöja mig med en kaffe latte. Buss ner till centrum och besökte en bokhandel där jag köpte en fin guidebok om Florens med massor av

färgbilder för 500 lire. Funderade också att köpa ett svensk-italienskt lexikon för att ha när jag liftar, men avstod eftersom min ekonomi inte är vad den borde varit. In på en bar och åt varmkorv, ostsmörgås och kaffe latte.

Ägnade sedan dagen åt att besöka stadens fantastiska museer, först det stiliga Battistero di San Giovanni bakom domkyrkan, sedan Medici Riccardi-palatset. Det senare inte så mycket att se, däremot i det intilliggande kapellet och dess krypta med målningar av stadens store son Michelangelo. Därpå San Marco-museet och det gamla klostret med dess munkceller. Slutligen Galleria Michelangelo med flera av konstnärens mästerverk. Spatserade sedan på stan, gick bron över floden och följde gamla stadsmuren till Porta Romana, och upp genom de södra Bobolino-trädgårdarna, brant uppför. Dessvärre mycket trafikerad väg, men jag vek av på en i stort sett oväsenbefriad gata upp till Belvederefortet, en mäktig byggnad med utsikt över hela staden. Passade på att vila mig här. Därefter nerför brant smal gata och kom till den eljets mest populära utsiktspunkten Piazza Michelangelo, med massor av turister och försäljare. Var också upp till Miniati al Monte-kyrkan, men fick så klart inte gå in.

Åter till centrum, letade efter en biograf som skulle visa en James Bond-film, men hittade den inte. Satte mig istället i Piazza Massimo D'Azeglio-parken innan jag for tillbaka till vandrarhemmet, och åt middag där, spaghetti, kyckling, persika. Efteråt samlades många ute i trädgården och lyssnade på en amerikansk tjej som sjöng visor till eget gitarrackompanjemang. Till sängs klockan 23.

Onsdag 11 augusti

Steg upp vid 07.50 och planerade ha på mig långbyxor idag för att kunna besöka kyrkor. Upptäckte dessvärre att blytlåset till gylfen var trasigt men det fick gå. Tog buss till stationen och besökte direkt Nya Mariakyrkan, pompös som flertalet kyrkor är här. Gick sedan till Palazzo Strozzi men det var tyvärr stängt. Då till Nationalmuseet. Stort men ganska tråkigt, det enda sevärda utgjordes av Michelangelo-rummet – men just det missade jag att besöka!

Vidare till Uffizipalaset, enormt praktfullt med jättelika vägg- och takmålningar. Här kom jag inte in billigt med min studerandelegitimation (som annars fungerat på alla museer) utan jag fick betala 250 lire inträde. Men det var väl värt pengarna.

Sedan Uffizi-galleriet, en av världens största konstsamlingar, nästan för mycket att ta till sig på ett besök. Mästerverk av Michelangelo, Botticelli med flera.

Efter rostad smörgås-lunch vandrade jag till San Marco-platsen, för därifrån utgick en trolleybuss-linje till Fiesole, en av etruskernas mäktigaste städer med en stor romersk amfiteater. En skön plats att uppleva, endast få andra besökare så jag gavs tillfälle att vila en stund i skuggan av ett träd.

I Fiesole finns också en utsiktspunkt över Florens, jag gick dock åt fel håll så jag missade den, men kom upp på på en annan kulle med god utsikt, och på dess sluttning växte dessutom björnbär som jag begärligt åt.

Buss hem till vandrarhemmet, och satt på kvällen utomhus och läste ut Asturias *Mulattkvinnan* som i slutet övergick i en väldigt fabelaktig karaktär. Spaghetti med kött och persika till middag. Två gitarrspelande killar underhöll i parken, jag anslöt till dem och blev bjuden på vin. Satt här tills visselpipa blåstes kl 23 och det var dags att gå till sängs.

Torsdag 12 augusti

Mina pengar är helt slut. Löste in min sista resecheck på vandrarhemmets bank, öppen varje dag mellan 07.30 och 09.00. (*inget mer sagt därom, något märkligt tycker jag 49 år senare, 2020!*).

Idag återstod att besöka två attraktioner, nämligen Pittipalatset och Boboli-trädgården. Tog som igår buss till stationen, och gick sedan över Vechiobron, bebyggd med hus och silveraffärer. Ankom Pittipalatset och besökte först dess galleri för modern konst, och

därefter själva palatset. En mängd salar, fyllda till brädden med konst i världsklass, Tizian och många andra konstnärer.

Tyvärr var den kungliga sviten och en del salar stängda för tillfället. Köpte vykort med konstmotiv.

Därefter tog jag mig till Boboli-trädgården och gick genom hela parken. Hade köpt med mig en 65 cl flaska italienskt öl samt 1 kg aprikoser, hade dock ingen öppnare så ölen fick anstå, och aprikoserna var mastiga att äta upp.

Tog buss från Porta Romana till centrum, kostade 400 lire, och gick på bio. Såg en usel James Bond-kopia kallad "*Kiss kiss bang bang*", varefter jag tog mig åter till vandrarhemmet, åt middag och packade för avresa imorgon för vidare färd mot Rom.

Fredag 13 augusti

Upp 06.50, lämnade vandrarhemmet kl 8, buss till stationen och där byte till annan buss som förde mig till motorvägens början i riktning Siena. Massor med liftare här, och man ställde sig medvetet i turordning. Därigenom var jag bland de första som bilarna passerade. En efter en fick lift och plötsligt var jag först. En kvinna stannade och tog upp mig, hon säger sig ska åka till Siena.

Men väl i Siena blir det lite oklart om detta, ty hon bjuder på coca cola och frågar på en bar om bästa vägen söderut. Hon får veta att det är motorvägen som gäller, och vi kör ut till den och far cirka 10 km då hon släpper av mig vid en mack. Hon säger att hon bara varit snäll, velat ge mig ett bra ställe att stå på.

Stod där i skuggan en halvtimme så stannar en farbror som kör mig ytterligare 30 km till en nästan helt bilfri avfart. Där fick jag sedan stå i tre timmar, tre personer stannar, samtliga erbjuder bara 5 km körning, så jag avböjer. När så en fjärde bil stannar och erbjuder färd till staden Sinalunga accepterar jag gladeligen. Men Sinalunga verkar vara slutmål för många bilar, ty därifrån blir det jätteknepig få lift.

Står vid utfarten från Sinalunga när plötsligt tre liftartjejer stiger ur en bil, de har också farit från Florens och är på väg till Rom. Vi diskuterar och de föreslår att vi ska lifta tillsammans, att om jag får napp på en lift ska de följa med och (troligare) det omvända. Givetvis blir det så, de erbjuds lift med en varubil 5 km till en motorvägspåfart och jag hängde på.

Men på det nya stället var det tyst som i graven, inga bilar passerade under lång tid. Invid låg dock ett café där jag köpte kex att äta.

Ytterligare ett liftande par och två liftande killar dök upp. Efter tre timmars väntan, kl 16.30 fick tjejerna lift utan mig och efter ännu en halvtimme fick de övriga lift till ett ställe jag inte kände till så jag avstod hänga på. Men fem minuter senare får även jag lift med en ung kille som kör mig till Orvieto, en stad 10 mil från Rom.

Ja bestämmer mig i det läget med tanke på tiden att avsluta liftandet och ta tåget från Orvieto till Rom. Kom med ett tåg kl 19 och det var en skön resa. Framme i Rom kl 22, väldigt trött. Tog en buss ut till vandrarhemmet i Olympiastaden. Detta var ett ställe jag hört mycket talas om, av en speciell anledning, nämligen att många ungdomar hellre väljer att sova utomhus på andra sidan gatan istället för att bo på vandrarhemmet.

Väl där såg jag att en pizzeria-buss var stationerad utanför, och en polisbil patrullerade. Massor av folk satt på trottoaren.

Gick in på vandrarhemmet och fick veta att det var fullbelagt, att man måste vara på plats kl 16 varje dag om man vill ha plats ty det blir snabbt fullt. Med nöje gick jag då över gatan och avsåg att utnyttja det berömda "*Roma Hilton*", som utomhusboendet kallades. Skulle just packa ur min rygsäck och krypa ner i sovsäcken när fem mörkhyade killar kommer fram och hotar med polis.

Blev oerhört arg och förbittrad över deras hot, men den känslan övergick snabbt i sympati då jag fick höra att dessa fem samt ett antal amerikaner hade sovit där natten innan, och klockan 2 hade polisen kommit och omringat de sovande, hejdat deras försök att fly och fört dem till polisstationen. På morgonen hade polisen skrivit ut biljetter för en tågresa ut ur

landet, till Brennerpasset, och blott tre dagars ytterligare tillstånd att vistas i Italien utan rätt att återvända. Taskigt.

Modlös vandrade jag fram och tillbaka funderande på hur jag skulle kunna sova i natt utan att bli tagen av polisen. Gick slutligen uppför stora vägen norrut från vandrarhemmet och efter en stund såg jag en stig leda upp mot ett buskage och en träddunge. Klättrade upp för en backe och fann ett sagolikt ställe, osedd från alla håll och jämn mark att sova på. Inga människor föreföll komma gående förbi här. Lade mig i sovsäcken kl 23.45, värdesakerna som vanligt inne i sovsäcken, en kniv bredvid mig och ryggsäcken alldeles intill huvudet, inga lösa detaljer. Somnade till musiken från en restaurang längre ned för slutningen. Sov ostört hela natten.

Lördag 14 augusti

Upp vid 08.40 och vandrade ner till vandrarhemmet och hade tänkt lämna min ryggsäck där. Men en vakt vid dörren släppte inte in mig. Käkade pizza utanför och satt en stund men sen tog jag en buss ner till stationen. Precis som igår fick jag betala dubbel bussavgift på grund av min ryggsäck.

Lämnade packningen i en box på stationen.

Lite ur form, dels p g a ryggsäckstrasslet, men framför allt för att mina pengar var nästan slut, bara 3000 lire kvar och jag var orolig huruvida föräldrarna hörsammat min vädjan att skicka mig pengar till Poste restante. Vandrade den långa vägen till vad jag förmodade var huvudpostkontoret, och det stämde. Gissa om min glädje var stor när jag visade fram mitt pass i Poste restante-luckan och får veta att det väntar ett brev från Sverige till mig, och än lyckligare när det innehåller pengar. Kvinnan som stod i luckan bad om att få frimärkena på brevet och det fick hon gärna.

Vid 14-tiden tog jag mig åter till vandrarhemmet i Olympiabyn. Redan var det mycket folk som väntade på att få checka in. Jag tog mig bort och kikade på OS-stadion, nu helt tom. Tillbaka till kön, men förlorade bra plats när jag tvingades avvika för att gå på toaletten. Tillbaka blev jag dock överlycklig när jag såg Charlies Fiat parkerad utanför, och Charlie och Karin står bredvid. Jag berättade om min liftarfärd och de berättade om sin biltur genom Italien där besökt bland annat Pisa, Venedig, Rimini, Neapel och Capri. Klockan 16 vid vandrarhemmet för att skriva in oss när det öppnade. Incheckningen var uppdelad så att flickor skrevs in först. Karin stod tyvärr sist i tjejkön och innan hon kom fram var alla damplatser upptagna.

Givetvis struntade även Charlie att bo här då, men jag hade tillräckligt god position för att få en sängplats. Jag följde sedan med Charlie och Karin för att hitta något alternativt vandrarhem i Rom. På en karta jag hade fanns adresser angivna till två stycken som vi med möda hittade fram till (det är jättejobbigt att köra bil i Rom), men fann att de båda inte var några vandrarhem utan hotell i en helt annan prisklass. Fick dock ett tips om ett annat billigt härbärge nära stationen och där checkade de in. Jag hämtade min packning på stationen och sen körde Charlie mig till mitt vandrarhem och lämnade mig där.

Söndag 15 augusti

Charlie och Karin hämtade mig på morgonen och vi ägnade dagen åt att bese Roms främsta attraktioner. Besökte inledningsvis Peterskyrkan och fick uppleva en mässa där. Trots mängden turister var det ett mäktigt skådespel att uppleva detta i den väldiga kyrkan. Hörde påven i högtalare.

Därifrån till San Sebastians katakomb, men den var dessvärre stängd denna dag.

Så Colloseum – enastående, Forum Romanum, och sedan for vi till en stadsdel med kvarter kända för billiga matställen, käkade tortellini med svamp och en flaska till det. Gick på 750 lire per person. Avslutade dagen med ett besök till Spanska trappan, mycket hippies höll till där.

Blev avsläppt på mitt vandrarhem, men innan vi skildes åt satte vi upp ett anslag på hemmet om att bil (Fiaten!) är till salu.

Måndag 16 augusti

Svar på annonsen. Amerikansk kille hört av sig, är intresserad köpa bilen och köra med den till Köpenhamn. Charlie berättade om alla felen på bilen, och de gjorde en provtur. Amerikanen ska fundera på saken tills imorgon.

För övrigt besåg vi katakomberna idag. Intressant, guidade runt av en munk. Sedan for vi till Ostia, Roms badort och lögade oss i de höga vågorna och salta vattnet. Sandstrand men grumligt vatten.

For sedan till Charlies och Karins härbärge, de duschade medan jag satte mig och vilade i en närbelägen park.

Och så följde bilspekulanten...

Tisdag 17 augusti

Han tog den! Amerikanen köpte Fiaten för motsvarande 150 svenska kronor.

Sedan flög Charlie och Karin hem, glatt meddelande att de just förlovat sig!

Onsdag 18 augusti

Ute och gick ensam i Rom. För varmt och rätt tråkigt. Dock en rejäl höjdpunkt, besökte Vatikanmuseerna och njöt av mycket skön konst. Underbart.

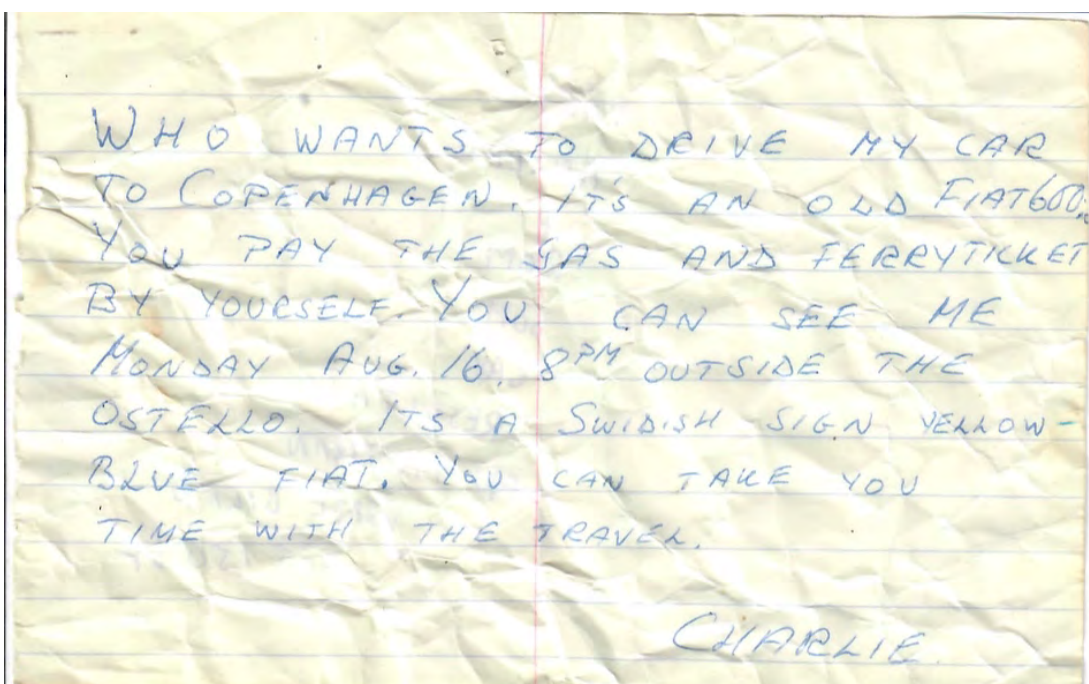
Sedan gick jag till stationen och köpte en svensk dagstidning, Dagens Nyheter, längtade hem. Åt pizza vid vandrarhemmet.

Torsdag 19 augusti

Hemresedag. Avresa klockan 09.30 från centralstationen för direkttåget mot Köpenhamn, 2 klass sittvagn. Delade kupé med ett danskt par, en medelålders dansk dam och två amerikanska turister. Hade köpt med mig mat för hela resan på 28 timmar. Fruktansvärt långtråkigt (längtade hem) och sov rätt illa även om danska paret lade ut sina väskor på golvet så det blev jämnt.

Fredag 20 augusti

Ankom Köpenhamns Hovedbangård kl 13.00. Växlade lite pengar och tog taxi till flygbåten och slutligen tåg från Malmö hem till Lund. Månadslånga resan över...

GA 14 - ECOLE GENEVOISE vers 1830
 Le lac et le Mont Blanc depuis Pregny
 Huile sur toile 28 x 40
 Propriété privée

IRIS
 MEXICROM

Staj med det mestaste! Vi har
 nu på väg färd mot Nices källa, antant
 till Genève om stad bland andra stora städer.
 Idag kväll, tar vi vår tredje dag på
 resande fot ut. Vår första varade från
 fredag kl 5 (Morg) till lördag kl 7 (Morg) från
 Nord till Frankfurt. Autobahn genom
 hela Tyskland. Effektivt som en vidare
 till Basel i Schweiz. Och slutligen till
 Genève idag, via Biel och Neuchâtel.
 Har studerat i Tübingen, Heidelberg,
 BASEL och flera platser i SCHWEIZ. Bilen
 är, men i för vattenfyllda var 5:e till 10:e mil.
 Vackert är det DANTE'S ~~skulptur~~
 metonymiska uttryck mot det jorlika
 helvetiska edel Tysklands vägar utifrån för
 oss människors söner p. Nices. Det
 är en stoppelse och dykt för oss som
 för DANTE gick vi på värd i Schweiz för

EDITIONS
 JAEGER & Cie
 1111 GENEVE

Reproduction interdite

Fam Eklund

PL 511 Bräten

440 92 Svanesund

Sweden

TA. 12.101 - Principauté de Monaco
 Vue de Nuit sur le Port.

Har lyckligt framkommit
 till Nices glödande sol,
 via Grenoble och över de
 fantastiska Alperna. Mötte
 Charlie och Karin på flygplatsen.
 Bött på deras hotellrum i natt, dess
 utom lyden på middag och frukost
 idag med dem på lilla till Monaco.
 Bad i det underbara Medelhavet
 Tjursig, turistdominerad stad
 Blir efterit skjutsad till vandrings
 hemmet i Menton, där jag i
 morgon skall börja lifving i
 i Italien, till Jugoslavien etc.
 Värdet toppen, hemmet uppe.
 Enkelt och farsansfullt lyft, tänkas
 det därför. Språket inget problem,
 kan de mest betydelsefulla orden,
 C. och J. hälsar mycket.
 Nice enda stor bil-habiterad stad (= p.g.a.)
 (Lars)

Fam. Eklund

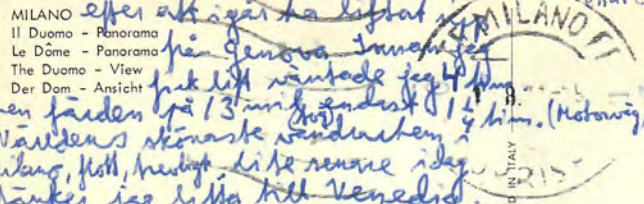
PL 511 Bräten

440 92 Svanesund

Suede

Har nu kommit till Milano,
 efter att jag ha flyttat från
 Il Duomo - Panorama
 Le Dôme - Panorama
 The Duomo - View
 Der Dom - Ansicht
 men färderna på 13 timmar endast i
 världens största vandrarkemnet
 Milano, följ, hundra, lite senare idag.
 Tänker jag flytta till Venedig.
 Efter att ha varit i Monaco med
 Charlie och Karin, skjutsades jag
 till fransk-italienska gränsen.
 Klaskan var 21.30, jag gick några
 kilometer, så höllade jag ett
 ställe att vara på i Masson med
 mygg på nättarna, så alldeles
 sönderbruten. På morgonen upp 9,
 men snart blev jag varse att den
 egentligen var 10 (italiensk sommartid)
 tänkte flytta i 3 timmar, tog
 sedan buss från Ventimiglia, via
 San Remo, där jag bedröck, till
 Genova. Många hälsningar från Lars

Italienske
 enaren

STAMPATO IN ITALIA IMPRESA EN ITALIE

MI 365/525 Ediz. Sovesta - Milano

Natural colors

EKLUND

PL 511 BRÄTEN

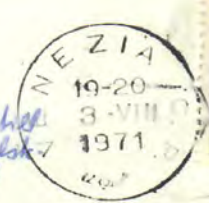
440 92 SVANESUND

SVEZIA

L. 50

Behåller mig nu utanför vandrarkemnet i
 Venedig, på köptanten. Just nu är allt
 hopplöst, men det har varit besvärligt.
 Jag började flytta i Milano, gick kl. 05.30.
 Efter 3 timmar i solgasset fick jag ett hälsnings brev
 Venedig, Brescia, diplomanen var inte utbildad, angeläget
 viktig som varit i hand, och var förbättringsfull
 på flyttningen, i Brescia stod jag 2
 timmar förväntas, sedan gav jag upp.
 Stack in till stationen och köpte ett
 biljetter för 15 kr. Tåget gick kl. 21, men
 vid 21 beredde om försening. Tåret 22
 väg - i Venedig kl. 1. Tog bussen ut
 mot järnvägsstationen, sedan blev jag av
 för händelse. Skrivade om kring i staden
 och ledde förväntas efter några gator
 platt. Till sist, utbränd ledde jag
 ut varstaken på en gård, och jag
 hets folkliks utbränd till kl. 9.
 Idag har jag sett på staden och dess museer.
 Har bokat 3 nätter på vandrarkemnet
 VIKTIGT Hålls pengar går ut som möt
 kommer därför att räkna hela tiden.
 Vår vänliga och skicka 150 kr anhängen
 till vandrarkemnet
 Rom, eller Poste Restante samma ort.

12428 Dep.-Venezia Tel.24746

riproduzione vietata

EKLUND

PL 511 BRÄTEN

440 92 SVANESUND

SVEZIA

Tecnograf spa Via Sciutti 128 Palermo

HÄLSNINGAR-LARZ

Dessa gång hänger det af en bokst som jagar
 uti det kinasiska förklaring. An märkligen, jag
 SSP-40 Herons and Cherries Det skändes att bara
 en, ett fuktansvärt ställe. Det skändes att bara
 10000 baks att kungas med på Indiska öarna, ett
 hemskt svårare att på mitterna. Det skändes att bara
 Venedig, som var kungen är en av temporens största
 städer. Gick omkring i den 3. hela dag
 upplevde Tyrens även här för mycket
 och andra utslagna konst. Sag på konst-
 museerna, figurerna m. m. Vid utfarten
 från Venedig stod ett 50-tal lifvare för en
 bestående i en af de all äkte till hemmen för
 Elvare. Det låg ut till där och mig. Vi
 stod på samma tilltills en stad som för hemmen
 stod upp. Vi lifvade sedan till hemmen till
 säga. Var utslaget besvärligt att på lifven
 (1/2 km vänta varje gång) och från gå
 när vi fick luft, besvärligt det på att till
 var italskare, men från hem i till till
 vid kl 20 (Började i Venedig kl 10 - ca 20 m)
 Väntar nog att att lifva vidare till med lifven
 (helst så till lifven) = Potten att till till
 mögaktig av värdet i denna utkastade stad med
 att kasta, lösa, äta, läsa. Skickes kanske upp till
 San Marino. PS: Pengarna flyter vidare, hoppas nu
 utfärdat nämningen i föregående kort.

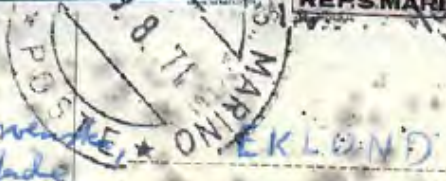

Eklund
 PL 511 Bråten
 440 92 Svanesund
 Svezia

REPUBBLICA DI S. MARINO
 La Seconda e la Terza Torre
 La Deuxième et la troisième Tour
 The Second and the third Tower
 Die Zweite und die Dritte Turm

Hälsning från den lilla
 bergsstaten San Marino
 Tog kurs ut, sergentinsäggen
 På här tillsammans med en
 japanisk kille, som har lärt sig svenska
 och en fransk tjej, som jag träffade
 på kväll. Under bar utskikt
 och sköna gamla byggnader här upp
 i världens äldsta republik
 Tyvärr, även här mest turisterna
 klarar inget att tillägga.

Lars Eklund

PL 511 Bråten
 440 92 Svanesund
 Svezia

R.S.M. 7.8.71 - 11.45
 Ed. La Souvenir - Scalette Città - S. Marino
 Tel. 92329

P. MARZANI S.R.L. SCHIO 47

Som hit igen, till Florens, igen

FIRENZE - La Cattedrale
10.8.71 The Cathedral
Le Dome
Die Domkirche

Rimini. Luffningen

gick lätt för en gång
skall detta kanske

besatt på att jag valde mindre vägar
gamla vägen mot Bologna, över Forlì
Tortì till jag, trots avvärdanden i flera
tidigare luffningar, vägen direkt till
Florens, instället för att först åka upp
till Bologna. Invändningarna var att det var
när för lite trafikerad samt att det var
en serpentinväg. Trots detta stod jag
endast 5 minuter, så skannas alla
luffares dröm, en Alfa Romeo Sport med
en ensam långhårig och skuggig kille från
Milano, som skall åka till Florens
Bandspelare med dussintals kassetter, en
skön såker i bilen. Perfekt turväg.
Toppas att de 11 miles serpentinväg i
Florens till 15, kan erbjöd mig nära till
till vandrarhemmet, vilket han gjorde
Fog enlittertid lång tid att finnas be-
lägget i en stor park, jätteskönt. Har idag
besett en mängd museer. Just nu på
väg upp till utsiktsberget, passera
gullu sköna parker och tomter där även inte
konstmängden kommit och förstört charmen. Skannas i F. ytterligare 3 nätter - LARZ

Eklund

PL 511 Bräten

440 92 Svanesund

Sve. 219

DA FOTOCOLOW KODAK EKTACHROME - FIF VIETATA

FIESOLE
Terme Romane
Roman Therms
Thermes Romaines
Römische Thermen

Ciao!

NOVA LUX

En hälsning från en av etruskernas
mätliga städer, nu idyllisk stad, en
skönhet från Florens, nämligen Fiesole.
Har just skrivit niesta under ett
händelse på den gamla romerska
teatern. Mycket få turister här.
Solen steker idag som alla andra
dagar, man håller sig helst till
skuggiga platser. Mina pengar tar
slut på lördag för då i Rom för
hoppningsvis. I övrigt endast att
säger att jag sett på massa konst av bl. a.
Michelangelo, Rafael, Botticelli, Angelico,
Dürer, Dippi, Titian, Monaco, Giotto, Del Sarto
Velázquez, Rubens, da Vinci och Donatello

EKLUND

NEPTUNSGATAN 2

~~PL 511 Bräten~~

~~440 92 Svanesund~~

LUND

Svezia

DA FOTOCOLOW KODAK EKTACHROME - FIF VIETATA

- LARZ

Hej!

Tänkte att vi är i dunad när kortet antändes.
Kommer just från posten i Rom och innehåller
ett brev. Blev djupt lättad, ty jag hade
trovärdigt angslas över att det inte skulle komma i
tid, skulle vara stängd & dyg. Då det var
smällesid in hördig krusas jag stå i en lång
fil vid det öppna växelkontoret på
stationen. Bärerna är ju stängda

För att få bo på vandrarhemmet gäller det att vara
där senast när de öppnar kl 16, snabbt fullt.
Jag kom ju efter, angreken bestämde hit från
Klorens kl 22. Där fullt. Tänkte de sova
mitternatt på det var många tidigare sovande
gräsmattan. Träffade smällesid fem par som
som sagt där natten ianvändes en 15 amerik
kl 2 hade polisen omeingat stället, först alla till
skyddsstationen och fick dem tillgjutte i
en halve, tre dagar på sig. Släppt dem på
fäst i festererna till halve. Som instället på ett glömske
JAG LARZ

Reverere all'Isola
Il Pontanoza il Ponte
con in lontananza il Ponte
Roma, collezione privata.

En svarta följning i från Rom. Råkade i
lördags på Charlie och Karin utanför vandrar-
hemmet, när jag väntade på att skriva in mig. När
vi kom in fanns ej plats för Karin, jag skrev in mig
Örniga bodde på slägs pension. Har gemensamt idag
bevisat praktfull måsra i Peterstkyken (Studie
besök), hört Päven i högskolan, sett Colosseum,
vandrat runt om Forum Romanum, gjort färsk
att se katakomber (men de var stängda idag) och
ätit. Jag kommer hem fredag e.-s.-kväll
LARZ

En hälsning från
de nyförlovade
Karin & Charlie

GITTÀ DEL VATICANO
Cappella Sistina (P. Perugino)
Chapelle Sixtine (P. Perugino)
Sistine Chapel (P. Perugino)
Sixtinische Kapelle (P. Perugino)

Riproduzione vietata